

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkitkarsag@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/561–12/2013.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

V É G Z É S

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **debreceni** lakos rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 118/2014. (V. 15.) számú állásfoglalásának megállapítására – a közigazgatási hatósági eljárást a házkutatást, valamint tanúkihallgatást érintő részben

megszüntetem,

egyéb tekintetben a kérelmet – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bek. b) valamint bc) pontjaira – a Terrorelhárítási Központ főigazgatójához

átteszem.

A végzés ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért végzés közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés *a*) pontja).

A végzést kapják:

- 1) Jogi képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Hajdú–Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Terrorelhárítási Központ főigazgatója
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos a vele szemben 2013. május 22-én Debrecen belterületén (Csapó utca – Csillag utca kereszteződése) foganatosított rendőri intézkedés miatt fordult – jogi képviselője útján – panasszal a Panasztestülethez.

A panaszbeadvány szerint a panaszost a Hajdú–Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság, valamint a Terrorelhárítási Központ (a továbbiakban: TEK) munkatársai vonták intézkedés alá. Fegyvert fogtak rá, és arra kényszerítették, hogy a földre feküdjön. Ezt követően kezét hátrabilincseltek, és „fejét teljesen elöryomva” beültették egy gépkocsiba. A panaszos lakásához hajtottak, ahol a panaszost az autóból kiszállítva, megbilincselve várakoztatták az utcán, miközben a rendőrök egy csoportja a panaszos lakásban tartózkodó élettársával beszélt. Ezek után a panaszosnál házkutatást tartottak, és közölték vele, hogy fegyveresen elkövetett rablással gyanúsítják. A házkutatást követően a panaszost a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányságra állították elő, valamint orvoshoz szállítására is sor került. A panaszosról előállítását követően levették a bilincset, majd tanúként hallgatták ki őt és élettársát is.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéseket sérelmesnek és indokolatlannak tartotta, ezért kérte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panasztestület 2014. május 15-én kelt, 118/2014. (V. 15.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedések a panaszos alapjogait súlyosan sértették, és állásfoglalását megküldte az országos rendőrfőkapitánynak. A Panasztestület megállapítása szerint a bilincshasználat súlyosan sértette a panaszos emberi méltóságához, valamint testi integritáshoz fűződő alapjogát.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

II.

Jelen közigazgatási hatósági eljárás során adatok merültek fel arra a körülményre nézve, hogy – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bek. b) valamint bc) pontjaira – a panasz elbírálására nincs hatásköröm. Ennek tisztázása érdekében 2014. július 09-én megkeresésre került a Hajdú–Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője annak megjelölése érdekében, hogy a panaszossal szemben melyik rendőri erő pontosan milyen intézkedéseket foganatosított.

A Hajdú–Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 09000-105/67-7/2013. P. sz. tájékoztatása szerint a panaszossal szemben az Rtv. szerinti rendőri intézkedéseket (elfogás, testi kényszer, bilincselés, ruházatátvizsgálás, előállítás) a TEK Műveleti Igazgatóság Műveleti Főosztály 10. Műveleti Osztály munkatársai hajtották végre. A fentiekre tekintettel – az Rtv. már hivatkozott rendelkezését is figyelembe véve – a panaszban sérelmezett fenti intézkedések kivizsgálására a TEK főigazgatójának van hatásköre.

A fentiekre figyelemmel a kérelemnek a TEK főigazgatójához történő áttétele mellett döntöttem.

III.

A panaszos sérelmezte a vele szemben fogatosított házkutatást, valamint tanúkihallgatását is.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 149. § (1) bekezdése alapján:

„Házkutatásnak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy az
a) *a bűncselekmény elkövetőjének kézre kerítésére,*
b) *a bűncselekmény nyomainak felderítésére,*
c) *bizonyítási eszköz, elkobozható vagy vagyonekobjás alá eső dolog megtalálására vezet.*”

A Be. 196. § (1) bekezdése alapján:

„Akinak az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A Be. fenti rendelkezései alapján megállapítom, hogy jelen közigazgatási hatósági eljárásban – hatáskör hiányában – nem áll módomban vizsgálni mindazokat az eljárási cselekményeket, melyeket a panaszossal szemben a Be. alapján fogatosítottak, így a panaszossal szemben lefolytatott házkutatást, valamint tanúkihallgatást sem. **Mivel a Be. alapján fogatosított nyomozati cselekményekre a törvény sajátos, a büntetőeljárásban igénybe vehető jogorvoslatot biztosít, a panasz ezen részei kapcsán – jogszabályi felhatalmazás hiányában – nem döntöttem.**

A fenti panaszok tárgyában az eljárást a Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Ket. 30. § b) pontjára megszüntetem, mivel a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására.

A végzéssel kapcsolatos jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (2) - (4) bekezdéseire továbbá a 100.§ (1) bekezdés a) pontjára és (2) bekezdésére, és a 109. § (1) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a Ket. 72. § (2) bekezdése, a 109. § (1) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó.

Végzésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 1. § (4) bekezdése, 30. § e) pontja, 31. § (1) bekezdés a) pontja, 78. § (10) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdése, 109. § (1), (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése, 93.§ (3), (6) bekezdései, 93/A. § (7) és a (9) bekezdései;
- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése.

Budapest, 2014. július 21.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány